

בראשית כד

(כג) וַיֹּאמֶר בֵּת מִי אֶת הַגִּידִי נָא לִי הֵישׁ בֵּית אָבִיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלוֹן:

(כד) וַתֹּאמֶר אֵלָיו בֵּת בְּתוּאֵל אֲנֹכִי בֶן מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנַחֹר:

(כה) וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם תִּבֶן גַּם מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַם מְקוֹם לָלוֹן:

(כו) וַיִּקַּד הָאִישׁ וַיִּשְׁתַּחוּ לַיְי:

(כז) וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי אֲדֹנָי אַבְרָהָם אֲשֶׁר לֹא עָזַב חֶסְדּוֹ וְאַמְתּוֹ מֵעַם אֲדֹנָי אֲנֹכִי בְּדֶרֶךְ

נַחֲנִי יי בֵּית אַחֵי אֲדֹנָי:

▪ רש"י בראשית (מ,כ)

דרך המיומן, דרך הישר, באותו דרך שהייתי צריך. וכן כל בי"ת ולמ"ד וה"א המשמשים בראש התיבה ונקודים בפת"ח מדברים בדבר הפשוט שנזכר כבר במקום אחר או שהוא מבורר וניכר באיזו הוא מדבר:

Genèse XXIV, 23-27

23. Et il [Eliezer] dit : «De qui es-tu la fille? Daigne me le dire. Y a-t-il à la maison de ton père un endroit pour nous loger?»
24. Elle lui répondit : «Je suis la fille de Bétouel, fils de Milka qui l'avait enfanté pour Nahor.»
25. Elle lui dit : «e la paille et le fourrage sont abondants chez nous, tout comme de la place pour loger.»
26. L'homme s'inclina et se prosterna devant l'Eternel.
27. Il dit : «Béni soit l'Eternel, Dieu de mon maître Abraham, qui n'a pas retiré sa bonté et sa fidélité à mon maître! Moi, sur le chemin, l'Eternel m'a mené à la maison des frères de mon maître. »

Gustave Doré, *Eliezer et Rebecca*

▪ Commentaire de Rachi sur "le chemin"

Le chemin adéquat, le chemin droit, ce chemin-là même dont j'avais besoin. Ainsi, tout *beth*, *lamed* ou *hé* employé en début de mot et vocalisé avec *patah* évoque quelque chose de défini, qui a été mentionné en une autre occurrence où dont il est établi de quoi on parle.